

SUNETUL TĂCERII

Cum să găsești inspirație
într-o eră a infomației

Michael Smith

SUNETUL TĂCERII

Cum să găsești inspirație
într-o eră a infomației

Caux Books

ISBN 978-1-56592-479-6

Prima ediție în 2004 la Caux Books

Ediția a patra în 2009

Rue de Panorama, Căsuța Poștală 36,
1824 Caux, Switzerland,

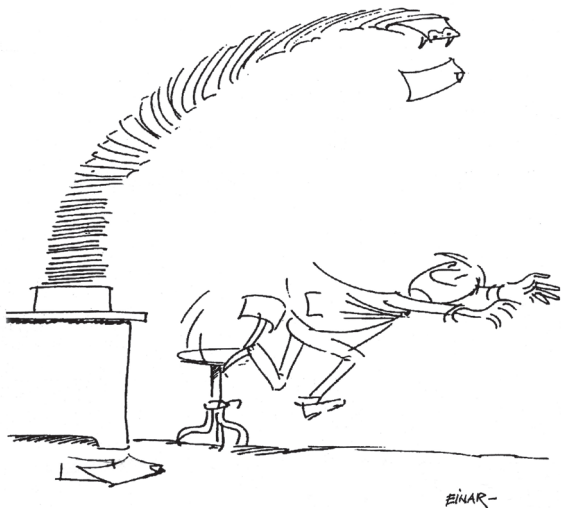
Copyright © Michael Smith 2004,

Design: Hayden Russell,

Fotografie copertă: Chloe Smith

Ilustrație: Einar Engebretsen

Traducerea: Mihaela Sima și Diana Damșa

Era informației a revoluționat lumea, reducând distanța și timpul. Comunicarea a devenit practic instantanee. Mass-media aduce în casele noastre traumele și speranțele lumii pe măsură ce acestea se petrec. Avem acces instantaneu la informație aproape nelimitată prin simpla atingere a tastaturii. Suntem mai conștienți de marile probleme sociale, morale și etice ale lumii, mai mult decât orice alte generații precedente, acest lucru dezvoltând în noi o conștiință socială puternică.

Suntem însă mai înțelepți? Încă ne confruntăm cu inechități majore între lumea celor bogați și lumea celor săraci, cu flagelul bolilor incurabile, degenerarea fără precedent a mediului familial și al mediului înconjurător, cu schimbări climatice, conflicte rasiale și religioase, terorism și război. Mult prea ușor ne simțim ineficienți în fața problemelor pe care lumea le întâmpină – și dacă nu avem acces la pârgurile economice și politice, ne simțim incapabili să facem ceva.

Și totuși, suntem mai capabili decât în orice eră precedentă să contribuim la schimbarea lumii. Facem campanii și lobby-uri, proteste și demonstrații, susținem organizații de caritate și ne investim timpul și energia în cauze meritorii. Boicotăm produsele obținute prin exploatare și le cumpărăm pe cele comercializate cinstit. Și ne aducem contribuția la salvarea mediului.

Toate acestea merită. Dar s-ar putea ca totuși ele să nu ne ofere un scop sau o direcție în viață. Pentru aceasta trebuie să ne dăm un pas înapoi și să privim în perspectivă. Să reflectăm asupra direcției pe care viața noastră o ia. Cum găsim un scop

în viață? Cum trăim într-o eră a informației – și de multe ori a supraîncărcării informatice? După cum spunea jurnalistul francez Bernard Margueritte: „Boala erei noastre nu este lipsa informației ci lipsa semnificației.” În economia cunoașterii, avem nevoie de un anumit tip de cunoaștere pentru a trăi în armonie unii cu alții și cu întreaga creație. În vâltoarea informației lumii, avem nevoie de abilități de a discerne.

Cum putem dobândi aceste abilități?

Cum să dobândim un sens al priorităților, un sens în viață? Cum găsim oamenii ocupați, prinși în tumultul vieții, timp suficient pentru celălalt și o atitudine generoasă? Și cum pot cei în șomaj sau cei prost plătiți să găsească motivația de a trai și sentimentul că sunt utili?

Avem nevoie de abilități de viață la fel de mult cum avem nevoie de abilități tehnice. Cu atât mai mult cu cât trăim timpuri în care terorismul și represaliile ne paralizază de frică, iar frământările din adâncul inimii unui om pot deveni o chestiune de viață și de moarte.

Abilitățile tehnice ne permit să folosim informația și tehnologia. Însă ele nu ne pot spune ce e dăunător sau sănătos.

Una dintre cele mai importante aptitudini, chiar mai importantă decât accesarea informației de pe internet, este aceea care ne dă acces la discernământul spiritual și la inițiativa ce stimulează inima și spiritul omului.

Ați putea întreba ce se înțelege prin spiritual? Este în primul rând ceea ce trezește și inspiră sufletul omului – mai degrabă cele intangibile decât cele materiale. Partea spirituală se asociază cu sentimentul nostru de satisfacție, de bunăstare și cu fericirea deplină în viață. Pentru milioanele de persoane care aderă la o credință religioasă, spiritualitatea se asociază și cu sufletul – „așternutul de personalitate, intelect, voință și sentimente”, așa cum e definită într-un dicționar.

Creierile noastre sunt programate pentru a avea experiențe spirituale. Un raport al Școlii de Medicină din Dartmouth, New Hampshire, numit „Programat pentru a se conecta”, sugerează faptul că creierile noastre sunt „biologic formate pentru a crea atașamente emoționale cu alți oameni și pentru crearea sentimentelor morale și spirituale”. Există regiuni ale cortexului frontal care produc sentimente transcendente. Unii oameni pătrund în aceste regiuni prin intermediul drogurilor, alții prin intermediul muzicii. Mult mai sigure și mai comune decât drogurile sunt rugăciunea și meditația.

Mulți consideră că acestea ne permit să interceptăm în mod intuitiv o sursă de informație sau de „îndrumare” care se află dincolo de rațiunea sau intelectul uman.

În mai 1956, Frank Buchman, fondatorul american a mișcării spirituale Moral Re-Armament, acum numită Initiatives of Change, a vorbit despre „electronica spiritului”, care „face înconjurul lumii instantaneu”. Un gând s-ar putea strecura în mintea unui om „în orice moment al zilei sau al nopții” și ar putea foarte bine să provină de la „Creatorul minții”.

În 1980, Tim Berners-Lee a dezvoltat programul software care a făcut posibilă apariția rețelei globale de informație, world-wide web, devenită astăzi Internet. L-a denumit „Enquire” (întrebă) după o veche enciclopedie victoriană de care și-a amintit din copilărie, numită „Enquire within upon everything” (Întrebă orice despre orice). Această invenție, spunea revista Time în 1999, a asigurat lumea că „putem intra în secol următor, continuând să întrebăm orice despre orice.”

Tot așa și sursa inspirației spirituale ne încurajează să ne întrebăm cu privire la orice despre orice. Este ca o tehnologie fără fir, o autostradă informatică a spiritului, un world-wide web de valori spirituale și etice la care toți putem să ne conectăm și din care putem lua ce avem nevoie, oriunde ne-am afla pe Pământ. Ea este cu adevărat globală. Dar se află deasemenea și înăuntrul nostru, în liniștea inimii umane.

Astfel de informație spirituală ne dă un sentiment de liniște și reasigurare, curaj și inspirație, perspectivă și scop în viață. Este mult mai mult decât conștiință – deși ar putea ușor să retrezească o conștiință inactivă, poate îndemnându-ne către cererea de iertare a greșelilor din trecut, repararea unei relații în care am dezamăgit sau alegerea de a lăsa în urmă resentimentele sau ura.

Anteprenorul în domeniul informatic, Bela Hatvany, compară această autostradă cu sistemul nervos central care îi perminte corpului să funcționeze. Această experiență, cea a găsirii informației spirituale, este comună oamenilor care aparțin diferitelor tradiții religioase și poate fi la fel de reală atât atelor cât și agnosticilor.

În această sferă spirituală nu există nici o limită digitală între cei care au acces la informație și cei care nu au. Informația spirituală este disponibilă tuturor, oriunde, indiferent de bogăție sau condiție socială, credință, statut sau locație.

Visul lui Tim Berners-Lee în legătură cu world-wide web-ul, descris în cartea sa „Weaving the Web” (Țesând rețeaua), a fost că acesta va deveni „o unealtă mult mai

puternică în colaborarea dintre oameni. Întotdeauna mi-am imaginat spațiul informației ca ceva la care toată lumea are acces intuitiv imediat, și nu numai pentru a căuta ci și pentru a crea.” Asemănător, informația spirituală ne inspiră spre colaborare și acțiuni creative.

Cum putem accesa această autostradă a spiritului?

Mulți oameni din întreaga lume practică zilnic „un spațiu al informării” sau „un timp al liniștii”, pentru a dobândi „acces imediat și intuitiv” la izvoarele înțelegerii spirituale și etice. Șezând în liniște putem să ne conectăm la această informație spirituală în orice moment al zilei sau al nopții, pentru a ne colecta e-mailurile unice și personale venite de la propriul FIS – furnizorul infinit de spiritualitate.

Odată cu crearea spațiului zilnic pentru informare, ce ne-am putea aștepta să se întâmple? Probabil nimic dramatic la început. Probabil un sentiment mai adânc de odihnă. Sentimentul de a fi ancorat într-o pace mai profundă, o conștientizare mai acută a realității. Unii pot percepe gânduri foarte specifice: să întrepreindă o sarcină; să ceară scuze; să arate afecțiune unei persoane de care-i pasă; să repare o relație; sau să confeseze o greșală. La unele persoane poate duce către o schimbare de direcție.

Pentru credincioși, aceste gânduri reprezintă șoaptele Domnului, îndemnând schimbarea în noi, dându-ne instrucțiuni, atingându-ne sufletele, reamenajând mobila minții noastre, eliberându-ne de greșelile trecute și așezarea în fața noastră a noi țeluri. Mai presus de toate, oricare este credința noastră, informația și înțelegerea spirituală dezvoltă un scop în viață pentru fiecare dintre noi, care, dacă este urmat, s-ar putea dovedi mai mult decât ne putem imagina. Nu mi-am imaginat niciodată, spre exemplu, că voi ajunge un editor important pentru o revistă internațională, și că voi petrece mulți ani slujind în India.

Erik Andren, care a ținut training-uri în țările Est Europene pe tema valorilor morale în democrație, a folosit o analogie diferită. El a vorbit despre R&D – un timp pentru cercetare și dezvoltare, reflectare și decizie.

Care sunt condițiile pentru a primi informația spirituală, pentru practicarea acestui R&D?

Pentru început, liniște. Prieteni dragi, trebuie să facem liniște. „Liniștea” scrie poetul italian Rosa Bellino, „permite apelor tulburi din mintea noastră să se limpezească. Liniștea este

pântecul, spațiul care ne permite să auzim 'armonie și ritm'. Liniștea reprezintă axul interior care ne dă voie să călătorim în adâncul nostru către locul pur unde, uitând de noi înșine, devenim copii și intrăm în Împărăția lui Dumnezeu."

Liniștea este sora divinului, scrie John O'Donohue, în best-seller-ul său Anam Cara – Spiritual wisdom from the Celtic world (Aman Cara - Înțelepciune spirituală din lumea celtică). „Liniștea este un prieten foarte bun al sufletului... Trebuie să-i faci loc pentru a putea lucra pentru tine... Dacă ai încredere și așteptări de la propria solitudine, atunci tot ce ai nevoie să știi îți va fi dezvăluit."

Mahatma Gandhi a scris că liniștea „a fost o necesitate și fizică și spirituală pentru mine... În starea de liniște sufletul găsește drumul către o lumină mult mai clară, și ceea ce este vag și înșelător devine clar ca și cristalul."

„Cât de tăcut, cât de tăcut, minunatul dar ne e dat”, spun versurile unei binecunoscute colinde, „Și Dumnezeu conferă inimii oamenilor binecuvântarea Împărăției Sale.” În era informației aflăm că reala inspirație vine în timpul reflecției în liniște.

Când este cel mai bun moment pentru a reflecta în liniște? Oricând, desigur. Unii practică acest lucru la sfârșitul zilei drept metodă de a evalua ce s-a întâmplat în timpul zilei. În unele tradiții spirituale, cum ar fi quakerismul, practicanții se întălnesc pentru a medita împreună. Alții recomandă solitudinea. Mulți au descoperit că le e de mare ajutor să-și rezerve timp pentru a reflecta în liniște dimineața. Muzicienii își acordează instrumentele înainte de începerea concertului, iar nu după terminarea acestuia. Și noi ne putem conecta la Creatorul minții noastre înainte ca graba zilei să ne preseze. Pentru mine, acest lucru este o disciplină zilnică de mai bine de 40 de ani. Acest „spațiu al grației” din cursul dimineții, așa cum a fost numit, ne poate ajuta să ne stabilim prioritățile, să dobândim perspectivă, să ne creștem productivitatea. În funcțiunea lui cea mai lumescă, este un mod de a ne ridica deasupra problemelor zilei înainte ca acestea să se ridice deasupra noastră.

Dar poate conduce chiar la momente de reală înțelegere și înțelepciune – axuri de inspirație – pentru noi, pentru alții, pentru situații cu care ne confruntăm, pentru lumea în care trăim. Poate fi un timp în care să uităm de infinita listă de lucruri care trebuie făcute în timpul zilei, sau să ne concentrăm pe o decizie importantă ce trebuie s-o luăm. De mare ajutor ne poate fi să citim o carte spirituală aparținând uneia din diversele credințe religioase.

Pentru unii, noțiunea de liniște poate fi total străină. Poate

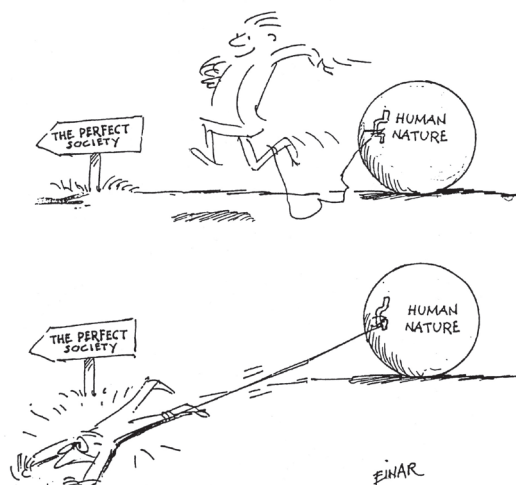
părea mult mai simplu să-ți îneci problemele în muzică dată la maximum sau în activitate neconținută. Însă acordând timp reflecției interioare poți deschide drumul către vindecare și iertare autentică, speranță și liniște.

Nimic mecanicist în acest demers al momentelor de liniște, deși s-ar putea să fie nevoie de suficient timp pentru a permite neprevăzutului să ne invadeze mintea și inima. Eu am descoperit că am nevoie pentru asta de o jumătate de oră, poate chiar mai mult.

Mai există un avantaj în ascultarea liniștii. Ne poate spori inteligența emoțională – empatia noastră pentru alții și ceea ce ne comunică ceilalți cu adevărat. Și nu doar prin cuvintele celorlalți, dar și cuvintele lor interioare, limbajul lor corporal, speranțele și temerile, suferința, dezamăgirile și dorurile, privirea din ochii lor. Putem începe să percepem realele lor nevoi și să ne îngrijim de ei.

A doua condiție pentru primirea informației spirituale este să rulăm programul personal de verificare a virușilor. Trebuie să fim siguri că informația pe care o primim de la vocea interioară nu este coruptă de motive și iluzii suspecte. Valorile morale ajută în acest sens: onestitatea, puritatea inimii și a motivelor, iubirea pentru oameni, altruismul și iertarea. Acestea acționează ca și firewall-ul computerului care filtrează mesajele, permițând trecerea doar aceluia care vin dintr-o sursă sigură.

Asemenea valori nu ne vor putea apăra de tentații, ură, lăcomie, vicii, dar ne pot împiedica să le cedăm. Ne pot ajuta

să trecem prin partea întunecată a naturii umane. Ele ne împiedică să facem rău și ne eliberează pentru a face bine. În mod paradoxal, autodisciplina este drumul către libertatea personală.

Aceste valori ne pun de fapt pe toți la același nivel. Suntem cu toții îmbarcați la bordul aceluiași vapor. Cu toții întâmpinăm dificultăți în a atinge idealul. Mulți au asemuit standardele morale cu Steaua Polară – un punct fix în univers după care marinarii și-au ghidat navele timp de secole. Absolutul este de neatins dar ne dă o stea după care să ne ghidăm.

Cei ce caută inspirație în Hristos, cum e cazul meu, găsesc putere în viața și învățătura Lui. Toate tradițiile religioase își dau profeții drept exemplu. Mahatma Gandhi a vorbit despre „vocea interioară” și despre nevoia de „a-L face pe Dumnezeu guru-ul tău”. Budiștii sunt adepții practicării meditației și a detașării. Pentru musulmani, cuvântul Islam reprezintă supunere la voința lui Dumnezeu, a păcii din și dintre oameni. Evreii și creștinii îl găsesc pe Dumnezeu în „vocea interioară”.

Lupta pentru ideal nu reprezintă aroganță ci umilința în fața timpului și spațiului etern. Avem nevoie de grația iertării, și pentru aceasta trebuie să recunoaștem că, într-un fel sau altul, suntem imperfecti. Dar putem recunoaște că ceea ce dăm este ceea ce primim. Ura naște ură. Iubirea naște iubire. Pe măsură ce rulăm zilnic programul personal de verificare a virușilor devenim eliberați de motivele egoiste. Liberi să ne îngrijim de ceilalți în mod creativ.

A treia condiție: când preluăm informația spirituală, e mai de folos să o „printăm” decât să o lăsăm pradă uitării pe harddisk-ul minții noastre. Scrierea pe hârtie a gândurilor venite din interior acționează ca un „aide memoire” (ajutător de memorie), astfel încât acestea să nu poată fi în mod convenabil ignorate.

Père Alphonse Gratry (1805-72) a scris: „Mă întebi: cum Îl poți asculta pe Dumnezeu? Răspunsul este: să scrii.” Un vechi proverb chinezesc spune că „cea mai puternică memorie este mai slabă decât cea mai palidă cerneală”.

În cele din urmă, înainte de a le pune în practică, putem împărtăși gândurile receptate cu cei de încredere din familie, cu prieteni sau cu mentori spirituali, chiar și cu cei care bănuim că s-ar putea să nu fie de acord cu noi. Prin faptul că suntem deschiși cu ei punem bazele încrederii. Ideile care-i vin unei persoane pot fi dezvoltate de altele. De asemenea, o

persoană poate aduce inspirația ce va provoca progresul unui întreg grup.

Toate acestea sunt deci mult mai mult decât preocupare personală, fără consecințe pentru alții sau lumea întreagă.

Jurnalistul Thomas Friedman de la ziarul New York Times, scrie în cartea lui „The Lexus and the Olive Tree” (Lexus-ul și Măslinul), că o caracteristică a globalizării este reprezentată de

existența de „indivizi super-împuterniciți”, care au posibilitatea să recruteze oamenii pentru o anumită cauză prin intermediul informației tehnologice. El citează cazul lui Jody Williams care a câștigat, datorită suportului primit prin email, premiul Nobel pentru Pace pentru campania de scoatere în afara legii a minelor antipersonă. Un alt exemplu este Campania Jubilee 2000 pentru iertarea datoriilor internaționale, care a depins tot de mobilizarea opiniei publice. Și membrii mișcării ATTAC, care militază pe forumuri sociale din toată lumea pentru o globalizare mai justă, spun că urmăresc „să schimbe lumea”.

Friedman spune că există cinci dimensiuni ale globalizării: financiară și de afaceri, politică, culturală, de securitate și apărare, tehnologică și de mediu. Unii ar putea adăuga dimensiunea religioasă și spirituală, în era în care diferitele tradiții religioase coabitează în marile orașe ale lumii. Friedman subliniază faptul că avem nevoie de „globaliști” – oameni care au în vedere o imagine de ansamblu, scena globală.

Și Frank Buchman și-a exprimat mesajul în termeni globali: „refacerea lumii”. Într-un sens se poate spune că deja din momentul în care cineva decide să trăiască și să acționeze altfel, având la bază o motivație nouă, lumea devine un alt fel de loc. Dar Buchman îi încuraja pe oameni și „să gândească pentru continente”, să permită ca suferința și gloria lumii să se filtreze prin inima și mintea lor. A văzut și el nevoia unor „indivizi super-împuterniciți” în context spiritual. Asemenea indivizi, lucrând împreună, contribuie la integritatea, echitatea, vindecarea, împăcarea și buna guvernare în afaceri și viața publică.

Imaginați-vă, spune Buchman, o sută de milioane de oameni ascultându-și zilnic vocea interioară. Sau astăzi, ne-am putea imagina un miliard de oameni ascultând sunetul

tăcerii. Cu siguranță ar crea o lume mai calmă, mai pașnică, mai justă. Oriunde suntem, putem face toată diferența – în familia noastră, comunitatea noastră și la locul de muncă.

Pentru mulți oameni din întreaga lume, timpul dedicat reflecției în liniște a devenit, de-a lungul anilor, o ancoră și o rampă de lansare pentru acțiune. A devenit o unealtă indispensabilă. Luată în serios, ea afectează toate ariile vieții: relațiile din familie și de la locul de muncă, felul în care ne folosim banii și resursele lumii, prietenii și poate, alegerea partenerului de viață. Asta face o diferență imensă.

Initiatives of Change (IofC) este o rețea internațională informală alcătuită din oameni de toate credințele și condițiile sociale, care lucrează pentru schimbarea lumii prin schimbarea adusă mai întâi în propria viață. Aceste momente de transformare personală marchează adesea o nouă direcția în viața unei persoane. Unele dintre aceste schimbări personale au rezultat în diversele inițiative ale schimbării care sunt întreprinse momentan de această rețea globală. Ele includ: Agenda pentru Reconciliere, Forumul Caux pentru Securitate Umană, Inițiativele Caux pentru Afaceri, Campania Africa Curată, Creatori de Pace, Dialogul Fermierilor, Fundații pentru Libertate, Dialogul Global al Indigenilor, Speranța în Orașe, și Acțiune pentru Viață – un program internațional de training. Toate acestea s-au dezvoltat prin intermediul rețelelor de oameni „transformați”. IofC lucrează pe principiul că schimbarea motivației, a atitudinii și a comportamentului nu sunt numai posibile, ci singura bază sigură pe care schimbarea lumii poate fi clădită. Aceasta este experiența a milioane de oameni, care sunt sau nu implicați în IofC, care au decis să înceapă „procesul schimbării” în viața lor. Centrele IofC se află în Caux, Elveția și Panchgani, India.
www.iofc.org
www.caux.ch

Referințe:

Hardwired to Connect, YMCA, Dartmouth Medical School and Institute of American Values, 2003
Weaving the Web, Tim Berners-Lee, 2003
The Power of Silence, Rosa Bellino, For A Change magazine, Aug/Sept 2002
Anam Cara - spiritual wisdom from the Celtic World, John Odonahue, 1998
The Lexus and the Olive Tree, Thomas Friedman, 1999
Frank Buchman: a life, Garth Lean, 1985
Hope for Today, Peter Marsh and Hugh Elliot, 1995

Experiența de a asculta „sunetul tăcerii” l-au condus pe **Michael Smith** să lucreze în lumea presei și a jurnalismului, în cadrul organizației internaționale Initiatives of Change. În 1970 și-a obținut diploma în tipografie și design la London College of Printing. Între 1971-74 a lucrat în India la săptămânalul Himmat, un ziar a cărui redactor șef și editorialist era Rajmohan Gandhi. Mai apoi a vizitat India de 11 ori realizând reportaje despre problema dezvoltării industriale. În 1987 a devenit unul dintre editorii fondatori ai revistei For A Change, publicată la Londra de către Initiatives of Change. La ora actuală este jurnalist independent și continuă să lucreze cu Initiatives of Change. Este autorul cărții „Trust and Integrity in Global Economy” (Încredere și integritate în economia globală), publicată în 2008 de către Caux Books. Împreună cu soția sa Jan, trăiesc în Wimbledon și au doi copii.

„În era
informației
adevărate
inspirație
vine din reflecția
în liniște”

Initiatives of Change